अर्थभेदात् पुनः पाठः। "अत एव, 'मुडि खण्डनप्रमर्दनयोः' इति भोजदेवः। 'मुटि' इति कौशिकदुर्गौ–मुण्टति।" इति क्षीरतरङ्गिण्याम्। 'मुड' इति धा. का. व्याख्यायाम् (1-42)।

मुण्डकः-ण्डिका, मुण्डकः-ण्डिका, मुमुण्डिषकः-षिका, मोमुण्डकः-ण्डिका; मुण्डिता-त्री, मुण्डयिता-त्री, मुमुण्डिषिता-त्री, मोमुण्डिता-त्री, इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककुण्ठतिवत् (209) बोध्यानि। [1]मुण्डयन्-न्ती, [2]यवनमुण्डः-का[क]म्बोजमुण्डः, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः।

(1284) "मुण प्रतिज्ञाने" (VI-तुदादिः-1334. सक. सेट्. पर.)

मोणकः-णिका, मोणकः-णिका, मुमोणिषकः-मुमुणिषकः-षिका, मोमुणकः-णिका; मोणिता-त्री, मोणयिता-त्री, मुमोणिषिता-मुमुणिषिता-त्री, मोमुणिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि प्रातिस्विकरूपाणि विना तौदादिकपुणतिवत् (1017) ज्ञेयानि। शतरि-[A]मुणन् इति।

(1285) "मुद हर्षे" (I-भ्वादिः-16. अक. सेट्. आत्म.)

'संसर्गे णिचि मोदयेदिति भवेत् हर्षे पुनर्मोदते॥' (श्लो. 113) इति देवः। मोदकः-दिका, मोदकः-दिका, मुमोदिषकः-मुमुदिषकः-षिका, मोमुदकः-दिका; मोदिता-त्री, मोदयिता-त्री, मुमोदिषिता-मुमुदिषिता-त्री, मोमुदिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककोकतिवत् (197) ज्ञेयानि। [3]कुमुदम्, [4]मोदनः, [5]प्रमुदितम्-प्रमोदितम्-[अनेन], प्रमुदितः-प्रमोदितः,

---

1. मुण्डं करोतीत्यर्थे, 'मुण्डमिश्र—' (3-1-21) इत्यादिना णिच्। 'सनाद्यन्ता धातवः' (3-1-32) इति धातुसंज्ञायां शतरि रूपमेवम्।
2. मुण्डो यवन इव इति समासे मयूरव्यंसकादित्वात् (2-1-72) विशेषणस्य परनिपातः। एवं का[क]म्बोजमुण्ड इत्यादिष्वपि।
3. कुं मोदयतीति कुमुदम्। अन्तर्भावितण्यन्तात् मूलविभुजादित्वेन (वा. 3-2-5) कप्रत्यये रूपमेवम्। कौ = पृथिव्यां मोदते इत्यपि विगृह्णन्ति।
4. 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच्प्रत्ययः।
5. निष्ठायाम् 'उदुपधाद्भावादिकर्मणोः—' (1-2-21) इति कित्त्वविकल्पनात् रूपद्वयम्। भावादिकर्मभ्यामन्यत्र मुदितः, मुदितवान् इत्येव भवति।

A. 'ईशस्य पुण्यसुगमस्य वधं मुणन्तो मल्लाश्च यत्र चुकुणुः शुनका इवोच्चैः।' धा. का. 2. 76.